

πρόχειρος

πρόχειρος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. πρόχειρος <πρό πρόθ. + χείρ], πρόχειρος. **1.** που μπορεί εύκολα να διατεθεί, να χρησιμοποιηθεί: «έχεις πρόχειρο ένα εικοσάρικο που το χρειάζομαι; || σου βρίσκεται πρόχειρη μια σκάλα που τη χρειάζομαι;». **2.** που χρησιμοποιείται τυχαία, χωρίς ιδιαίτερη φροντίδα, ή που επιστρατεύεται για να καλύψει τις καθημερινές ανάγκες: «μας βρήκαν απροετοίμαστους κι έκανα ένα πρόχειρο φαγητό, για να περάσουμε το μεσημέρι || δεν περίμενα ποτέ από σένα να μου κάνεις τέτοια πρόχειρη κατασκευή || καθημερινά χρησιμοποιούμε το πρόχειρο σερβίτσιο». **3.** το ουδ. ως ουσ. **το πρόχειρο**, μαθητικό τετράδιο για πρόχειρα γραψίματα ή λογιστικό βιβλίο για πρόχειρες λογιστικές σημειώσεις: «έγραψα στο πρόχειρο τα προβλήματα που μας έγραψε ο δάσκαλος στον πίνακα».

- εκ του προχείρου, **α.** χωρίς προπαρασκευή: «δε σας περίμενα βραδιάτικα κι έτσι θα φάμε κάτι εκ του προχείρου». **β.** χωρίς προπαρασκευαστική μελέτη: «έβγαλε έναν λόγο εκ του προχείρου για να πει κι αυτός κάτι».

- ποιητής εκ του προχείρου έχων τη μορφή του χοίρου, βλ. λ. ποιητής.

- πρόχειρα πράγματα, βλ. λ. πράγμα.

- πρόχειρη δουλειά ή πρόχειρες δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#).

- φόρεσε κάτι πρόχειρο, (για ρούχα) φόρεσε όχι επίσημα ρούχα, φόρεσε ρούχα καθημερινά: «φόρεσε κάτι πρόχειρο και πήγε στο καφενείο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας